ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

«ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΡΜΗΛΙΤΙΣΣΩΝ»

Τοῦ Ζώρζ Μπερνανός

ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ανιξερύνητες εἶναι, ὧρες - ὧρες, οἱ βουλές τῶν Ἰθυνόντων τὸ Ἐθνικό μας Θέατρο. Πῶς σκέφτηκαν π. χ. νὰ παρουσιάσουν στὸ κοινό μας ἕνα ἔργο ὅπως οἱ «ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΡΜΗΛΙΤΣΣΩΝ» τοῦ Ζώρζ Μπερναγνός; Ποῦ μᾶς εἶναι ἀδιάφορο σὰν θέμα, ἀνύπαρκτο σὰν δράμα καὶ κάκιστο θὰν θέατρο...

Ὁ Μπερνανός — γιὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι — δὲν ἔγραψε τὸ ἔργο του γιὰ τὴ Σκηνή. Φανατικὸς καθολικὸς καὶ φανατικὸς μοναρχικός, ἀσχολήθηκε μόνο μὲ τὸ μυθιστόρημα καὶ τὴ μελέτη, ὑπηρετώντας μέ' ἀπ' αὐτὰ τὶς ἰδέες του. Λίγες ἑβδομάδες πρὶν πεθάνη, ἔγραψε τὸ σενάριο γιὰ μιὰ ταινία ποὺ θὰ γύριζαν ὁ Πατὴρ Μπρυκμπερζὲ καὶ ὁ Φιλὶπ Ἀγκοστινί (ὁ ὀνομαστὸς ὀπερατέρ). Τὸ σενάριο αὐτὸ ἦταν οἱ «Διάλογοι Καρμηλιτισσῶν», ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ διήγημα τῆς Γερμανίδας Γερτρούδης φὸν Λὲ Φὸρ «Ἡ τελευταία στὸ Ἰκρίωμα». Ἡ ταινία ἄργησε πολὺ νὰ γυριστή (παίχτηκε πέρσι στὴν Κινηματογραφική μας Λέσχη), στὸ μεταξὺ ὅμως ἔγινε ὄπερα ἀπὸ τὸν Πουλένκ (ποὺ τὴν ἀνέβασε, πέρσι ἐπίσης, ἡ Λυρική μας Σκηνή) καὶ διασκευάστηκε γιὰ τὸ θέατρο ἀπ' τὴν Μαρσὲλ Τασσανκούρ, ποὺ παρουσίασε τὸ «ἔργο» μὲ τὸ θίασό της ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια.

Οἱ «Διάλογοι», στὴ σκηνὴ ἢ στὴν ὀθόνη, συγκίνησαν σφόδρα τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Καθολικούς. Ἀλλὰ γιὰ ὅσους δὲν εἶναι μυημένοι στὸ ρωμαϊκὸ δόγμα, γιὰ ὅσους ἀφήνει, ἀδιάφορους (τὸ λιγώτερο) ὁ μυστικισμὸς καὶ ὁ ἀσκητισμός, οἱ ἀτέλειωτοι αὐτοὶ διάλογοι περὶ πίστεως, χάριτος καὶ τῶν παρομοίων, εἶναι ὑπόθεση ὄχι μόνο ξένη, ἀλλὰ καὶ ἀπέραντα ὀχληρή. Μέσα στὸ πέλαγος αὐτὸ τῆς «θεολογίας» διαλύεται κυριολεκτικὰ τὸ ὀνομαστὸ δράμα τῆς Λευκῆς ντὲ Λὰ Φόρς, τῆς ἀριστοκράτισσας ποὺ γίνεται μιὰ «δειλὴ» μοναχή, ἐνῶ τὸ ἄλλο δράμα — τῶν καλογραιῶν ποὺ καταδικάζονται σὲ ἀποκεφαλισμὸ ἀπὸ τοὺς Ἐπαναστάτες τοῦ 1792 — ἀφήνει ψυχρὸ τὸ θεατή, ἐπειδὴ τοῦ λείπει κάθε πύκνωσις καὶ ἔνταση, ἀλλὰ κι' ἐπειδὴ φωτίζει μὲ τὰ πιὸ «ἀντιδραστικά» χρώματα τὸ μεγαλύτερο Ἱστορικὸ γεγονὸς τοῦ 18ου αἰώνα.

Προσθέστε σ' αὐτὰ ὅτι τὸ ἔργο διατηρεῖ σχεδὸν ἀτόφιο τὸν κινηματογραφικὸ χαρακτήρα του (εἶναι χωρισμένο σὲ τρεῖς δεκάδες Εἰκόνες, ποὺ ἀρκετὲς εἶναι ἁπλὰ «ἐκαμπλὼ βιβάν»), ὅτι ἀγνοεῖ κάθε θεατρικὸ νόμο καὶ ἀνάγκη, ὅτι τὰ πρόσωπά του εἶναι ἰσχνὰ καὶ σκιώδη, καὶ ὅτι ἡ φυλαρία του εἶναι ἀκατάσχετη — καὶ θὰ δῆτε σὲ ποιὰ κατάσταση ἀπόγνωσης καὶ ἀγανάκτησης βγαίνει ὁ θεατὴς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τετράωρους (!) «Διαλόγους». Πῶς ἦταν — μὰ γιὰ κάτι, τοὐλάχιστο — κάτι χειρότερο ἀπὸ κακό. Ἦταν περιττοί....

Ο σκηνοθέτης Ἀλ. Σολομὸς ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ ζωογονήση καὶ νὰ «στολίση» τὸ ἔργο, ἀλλὰ ἡ παράσταση ἔμεινε ψυχρή, χαλαρή καὶ... ὀδυνηρή — ἐξαιτίας τοῦ κειμένου, βασικά. Μέσα σ' αὐτὴ τὴ «γαλέρα», ἡ Κυρία Κυθέλη ἔπαιξε μὲ ὅση γίνεται πνευματικότητα τὴν Ἡγουμένη καὶ εἰκόνισε σπαρακτικὰ τὸ «θάνατό» της. Ἀκόμα, ἡ Ἑλένη Χατζηαργύρη ἔδωσε δύναμη, μεγαθυμία καὶ ἀνθρωπιὰ στὴν Ἀδελφὴ Μαρία τῆς Ἐνσαρκώσεως. Κι' ἡ Χριστίνα Καλογερίκου πρόσφερε ζωντανοὺς τόνους στὴ «ἐλαττίκη» δεύτερη Ἡγουμένη.. Ἡ Ἀντιγόνη Βαλάκου ἀπόδωσε τοὺς τρόμους τῆς Λευκῆς μ' ἕνα εἶδος «ζωώδους» φόβου, ποὺ δὲν ταιριάζει στὸ ρόλο. Ἡ πάλη της ἦταν περισσότερο ἐνστικτώδης παρὰ ψυχική. Ἡ Π. Παπαδάκη ἔπαιξε μὲ «ἐλαφρότητα» τὴν Ἀδελφὴ Κωνσταντία — ποὺ εἶναι ἁπλοϊκὴ καὶ γήϊνη, ἀλλὰ ὄχι «σουμπρέττα». Ἡ Α. Μουστάκα, ἡ Λ. Κυριακού, ἡ Ρ. Μυράτ, ἡ Κ. Ρέππα καὶ ἡ Β. Τσιούνη ἀπόδωσαν ἱκανοποιητικὰ τὶς ἄλλες μοναχές. Τοὺς μοναδικοὺς κάπως σημαντικοὺς ἀντρικοὺς ρόλους ὑπερασπίζουν μὲ αἴσθημα ὁ Ν. Τζόγιας, καὶ μὲ ἐπαναστατικὸ πάθος ὁ Π. Φυσσούν.

Τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια τοῦ Γ. Ἀνεμογιάννη εἰκονογραφοῦν μὲ ἀκρίβεια καὶ χρῶμα αὐτὴ τὴν παρέλαση τῶν μυστικιστικῶν «ταμπλὼ». Ἄνετη ἡ μετάφραση τῆς Δ. Δισμαντίδου.

Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΨΙΝΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ ΘΕΑΤΡΩΝ

Ἀπὸ τὶς ἀποψινὲς πρεμιέρες τῶν Ἀθηναϊκῶν θεάτρων. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. 1 Ὁ ἀναθυφωνος Νίκος Μοσχονᾶς καὶ ἡ Μ. Κερεσεντζῆ στὴν «Δύναμη τοῦ πεπρωμένου» ποὺ θὰ δοθῆ στὴν Λυρικὴ Σκηνή. 2 Ὁ Κ. Μπάκας καὶ ἡ Νέλλη Ἀγγελίδη σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ «Ὀμηρου» τοῦ Μπρένταν Μπέκαν» ποὺ θὰ παρουσιάση τὸ Κυκλικό. 3 Ἡ Ἔλλη Λαμπέτη καὶ ὁ Λ. Κούρκουλος στὴν αἰσθηματικὴ κωμωδία τοῦ Τζὴν Βὰν Ντρούτεν «Ἀνοιξιάτικο τραγοῦδι» ποὺ ἀνεβαίνει στὰ Διονύσια.

ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΟ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

Ἡ Κατίνα Παξινοῦ θὰ παίξη σὲ ταινία τοῦ Ὄρσον Οὐέλλες

Η ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΠΙΛΛΑΡ ΤΟΥ ΧΕΜΙΝΓΚΟΥΑΙΗ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΩΡΑ. Η ΡΩΤΔΑ ΤΟΥ ΚΑΦΚΑ ΣΤΗ «ΔΙΚΗ»

Ἡ Κατίνα Παξινοῦ ποὺ γύρισε τὴν Δευτέρα ἀπὸ τὸ Παρίσι μετὰ ἀπὸ τὴν θριαμβευτική της ἐμφάνισι στὶς παραστάσεις τοῦ Θεάτρου τῶν Ἐθνῶν, περιμένει ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ. τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν Ὄρσον Οὐέλλες, προκειμένου νὰ ἀναχωρήση στὸ Ζάγκρεμπ. Ἡ Ἑλληνίδα πρωταγωνίστρια προσεκλήθη πράγματι ἀπὸ τὸν διάσημο σκηνοθέτη γιὰ λόγο μέρος στὴν ταινία μὲ θέμα τὸ γνωστὸ βιβλίο τοῦ Κάφκα «Ἡ δίκη», στὴν ὁποία θὰ παίξη ἕναν χαρακτηριστικὸ ρόλο. Στὴν Γιουγκοσλαβία ἡ Κατίνα Παξινοῦ θὰ γυρίση τὶς σκηνές, στὶς ὁποῖες θὰ παίξη μὲ τὸν "Ἀντονυ Πέρκινς. Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ταινίας θὰ γυριστοῦν ἀργότερα στὸ Χόλλυγουντ. Ὁ "Ὀρσον Οὐέλλες, ἕνα ἀπὸ τὰ μεκαλύτερα ἴσως ὀνόματα τοῦ κινηματογράφου, ἐδιάλεξε γιὰ τὸν ἑαυτό του στὴν ταινία αὐτή, ποὺ θὰ εἶναι, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος, ἡ καλύτερη ἴσως δημιουργία του, ἕναν πολὺ μικρὸ ἀλλὰ χαρακτηριστικὸν ἐπίσης ρόλο.

ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ Κατίνα Παξινοῦ καὶ ὁ "Ὀρσον Οὐέλλες συνδέονται ἀπὸ μακροῦ μὲ στενὴ φιλία. Ὁ Οὐέλλες εἶχε δηλώσει μετὰ τὴν γνωστὴν ἐπιτυχία τῆς Ἑλληνίδος ἠθοποιοῦ στὸν ρόλο τῆς Πιλλὰρ στὴν ταινία «Γιὰ ποιον χτυπᾶνε οἱ καμπάνες» ὅτι ἀναζητεῖ τὴν εὐκαιρία νὰ γυρίση μιὰ ταινία μὲ τὴν Κατίνα Παξινοῦ. Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, ἡ εὐκαιρία δίδεται τώρα στὴν «Δίκη» τοῦ Κάφκα.

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟ ΟΣΚΑΡ

ΤΟ ΠΕΙΡΑΙΚΟ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΠΡΟΣΕΚΛΗΘΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΣ ΝΑ ΤΟ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΗ

Μία ἀκόμη τιμητικὴ διάκρισις γίνεται στὸ Ἑλληνικὸ θέατρο. Τὸ Πειραϊκὸ προσεκλήθη νὰ ἐγκαινιάση τὸ φθινόπωρο τὸ φετεινὸ Φεστιβὰλ τοῦ Βερολίνου. Ὁ θίασος τοῦ Δημήτρη Ροντήρη θὰ δώση στὸ θέατρο «Ντὲ Βέστινς» στὰ πλαίσια τοῦ Γερμανικοῦ Φεστιβὰλ τρεῖς παραστάσεις ὅπου θὰ παρουσιάση τὴν «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους καὶ τὴν «Μήδεια» τοῦ Εὐριπίδου. Ἡ πρόσκλησις τοῦ Φεστιβὰλ τοῦ Βερολίνου ἔρχεται νὰ ἐπισφραγίση τὴν τεραστία ἀπήχηση ποὺ εἶχαν διεθνῶς οἱ τελευταῖες περιοδεῖες στὸ ἐξωτερικὸ τοῦ Πειραϊκοῦ. Ὁ ἀπολογισμὸς πράγματι τῆς τελευταίας περιοδείας τοῦ θιάσου στὶς Σκανδιναυϊκὲς χῶρες εἶναι ἐντυπωσιακός. Μετὰ ἀπὸ τὶς ἐμφανίσεις στὸ "Οσλο, καὶ στὸ Γκέτεμπουργκ, τέσσερεις στὴν Στοκχόλμη, τρεῖς στὸ Ἐλσίνκι, καὶ μία στὸ Τοῦρκο, τὴν παράσταση τῶν «Χοανῶρων» τοῦ Αἰσχύλου ὅπου ἐκεῖνος τὴν παρουσιάζει τὸ Πειραϊκὸ θὰ μεταδώση τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα καὶ ὁ φινλανδικὸς σταθμὸς Τηλεοράσεως.

ΤΑ 8 ΚΛΑΠΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΣΕΖΑΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΧΘΕΣ

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΤΗΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 11. (Γαλλ. Πρακτ.). Ὀκτὼ ζωγραφικοὶ πίνακες τοῦ Σεζάν, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ὁ περίφημος πίναξ «Οἱ χαρτοπαίκται» ἀνευρέθησαν τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον εἰς Μασσαλίαν ἐντὸς ἐγκαταλελειμμένου αὐτοκινήτου.

Ἡ ἀξία τῶν πινάκων αὐτῶν ποὺ ἐκλάπησαν τὴν νύκτα τῆς 13ης Αὐγούστου 1961, ὑπολογίζεται εἰς 1.000.000.000 καὶ πλέον, παλαιῶν φράγκων.

Ὡς συμβαίνει συνήθως μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς φύσεως αὐτῆς, ἡ ἀνοκάλυψις τῶν πινάκων καλύπτεται ὑπὸ πέπλου μυστηρίου. Ἐγνώσθη, πάντως, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἰδοποιήθησαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπὶ τῶν κινήσεων μυστηριώδους αὐτοκινήτου καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ εἶχον θέσει ὑπὸ παρακολούθησιν.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐγκατελείφθη εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ὅταν οἱ παρακολουθοῦντες ἀστυνομικοὶ τὸ ἐπλησίασαν, ἀντελήφθησαν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ὑπῆρχον πλεῖστα δέματα, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀπεδείχθη ὀλίγον ἀργότερον, περιεῖχον τοὺς περιφήμους πίνακας.

Μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία σύλληψις διενεργήθη, ἀλλ' οἱ ἀστυνομικοὶ ἀφῆκαν νὰ ἐννοηθῆ ὅτι θὰ ἀνακαλύψουν λίαν προσεχῶς τοὺς δράστας τῆς κλοπῆς.

Κατά τινας κύκλους, δύο ἐξ αὐτῶν συνελήφθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ κλοπὴ τῶν πινάκων ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 13ης Αὐγούστου 1961 ἀπὸ τὸ «Περίπτερον Βαντόμ» εἰς Αἶξ ἀν Προβάνς.

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴ ἀπονομὴ τῶν φετεινῶν βραβείων "Οσκαρ. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: 1 Ὁ "Ἑλλην ἠθοποιὸς Γ. Τσακίρης ("Οσκαρ γιὰ τὸν καλύτερο δευτερο ρόλο στὴν ταινία Οὐέστ Σάϊντ Στόρυ). 2 Ἡ Γκρὸρ Γκάρσον ποὺ παρέλαβε τὸ "Οσκαρ τὸ ὁποῖο ἀπενεμήθη στὴν Σοφία Λῶρεν—ἡ τελευταία παρέμεινε ὅπως εἶπε ἡ ἴδια, ὅλη τὴν νύχτα κοντὰ στὸ ραδιόφωνο ὥσπου νὰ ἀκούσῃ ὅτι πράγματι ἔλαβε τὸ "Οσκαρ ἠθοποιίας γιὰ τὸν ρόλο της στὴν ταινία ἡ «Ἀτιμασμένη». 3 Ἡ Ρίτα Μορένα ("Οσκαρ γιὰ τὸν καλύτερο δεύτερο γυναικεῖο ρόλο στὴν ταινία Οὐέστ Σάϊντ Στόρυ). 4 Ὁ Μαξιμιλιανὸς Σέλλ. πρῶτο βραβεῖο ἠθοποιίας γιὰ τὸν ρόλο του στὴν ταινία «Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΤΙ ΜΕ ΑΘΛΟΘΕΤΗ ΤΟΝ ΜΑΝΟ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

Τὸ Ἀθηναϊκὸ Τεχνολογικὸ Ἰνστιτοῦτο προκηρύσσει ἕναν ἐτήσιο μουσικὸ διαγωνισμὸ σύνθεσης, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο (30.000) τριάντα χιλιάδων δραχμῶν ποὺ χορηγεῖται ἀπὸ τὸν συνθέτη Μάνο Χατζιδάκι.

Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν στὸ Α. Τ. Ι. ὡς τὶς 31 Αὐγούστου 1962. Ἡ πρωτοβάθμια ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ ἐπιλέξη σὲ προκριματικὸ στάδιο 5 περίπου ἔργα, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ.κ. Γιάννη Παπαϊωάννου, Μάνο Χατζιδάκι καὶ Γιάννη Χρήστου.

ΔΥΟ ΑΚΟΜΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΕΧΝΗΣ Α

Ὁ Μίνως Ἀργυράκης καὶ ἡ Ἑλένη Βερναρδάκη εἶναι τὰ δύο καινούργια μέλη ποὺ προστεθήκανε στὴν «Ὁμάδα Τέχνης α'». Πρόκειται γιὰ τὴν ὁμάδα ποὺ εἶχε τὴν ἐμπνευση νὰ ὀργανώση ἐκθέσεις στὶς ὁποῖες τὰ ἔργα ἀντὶ νὰ ἐκτίθενται σὲ κεντρικὲς γκαλερὶ τῆς πόλεως ἐκτίθενται σὲ συνοικίες καὶ προάστια τῆς Ἀθήνας. Τὴν ὁμάδα ἀποτελοῦσαν ὡς τώρα οἱ καλλιτέχνες Σαρεφιανός, Ξενάκης, Μαλτέζος, Κλουβάτος, Κοκκινίδης καὶ Χαΐνης. Ἡ ἔκθεση τῆς «ὁμάδας α'» θὰ μεταφερθῆ τώρα στὴν αἴθουσα τοῦ «Φιλολογικοῦ Συλλόγου Νικαίας» ὅπου θὰ ἐγκαινιάση στὶς 21 Ἀπριλίου, μιὰ νέα ἔκθεση.

ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΕ ΤΟΥ ΠΙΚΑΣΣΟ ΕΠΩΛΗΘΗ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΑΝΤΙ 80 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ

Ὁ πλειστηριασμὸς τῆς συλλογῆς Σόμερσετ Μὼμ ἀπέδωσε μισὸ ἑκατομμύριο λίρες

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Γαλλ. Πρ. - Ἀθ. Πρ.). — Ἡ περίφημος συλλογὴ πινάκων τοῦ Βρετανοῦ συγγραφέως Σόμερσετ Μὼμ ἐξετέθη εἰς πλειστηριασμὸν χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Οἴκου Σόδμπυ καὶ ἀπέφερε συνολικῶς ποσὸν 523.800 λιρῶν.

Ὁ πίναξ, ὁ ὁποῖος ἐξηφάνισε τὴν μεγαλυτέραν προσφοράν, ἦτο τὸ ἔργο τοῦ Πικασσὸ μὲ δύο δψεις εἰς τὴν μία τῶν ὁποίων ἀπεικονίζεται «ὁ θάνατος τοῦ Ἀρλεκίνου» καὶ εἰς τὴν ἄλλη «Γυναῖκα καθημένη εἰς τὸν κῆπον».

Ὁ πίναξ αὐτὸς ἠγοράσθη ἀντὶ ποσοῦ 80.000 λιρῶν (6.720.000 δρχ.). Ὁ πίναξ τοῦ ὁποίου αἱ διαστάσεις εἶναι 25,5 Χ 37,5 ἴντσες ἐπωλήθη εἰς Ἀμερικανὸν συλλέκτην ποὺ ζῆ εἰς τὸ Λονδῖνο. Διὰ τὴν ἀγοράν του κατεβλήθη τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη ποτὲ διὰ ἔργον ζῶντος ζωγράφου.

Τὴν δευτέραν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς κατέλαβον δύο Ρενουὰρ — τὸ «Πλοῖον εἰς Ἀρζαντέϊγυ» καὶ «Τρεῖς νέαι εἰς περίπατον», — ποὺ ἐπωλήθησαν ὁ καθένας ἀντὶ 48.000 λιρῶν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ λόρδος Μπήβερμπρουκ, ὁ μεγιστᾶν τοῦ βρεταννικοῦ τύπου καὶ ὁ Ἀμερικανὸς δισεκατομμυριοῦχος Χάντιγκτον Χάρτφορντ διεξεδίκησαν τὸν πίνακα «Πολισέρ» τοῦ Τουλοὺζ Λωτρὲκ, ὁ ὁποῖος τελικῶς κατεκυρώθη στὸν δεύτερον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 27.000 λιρῶν.

«Ἡ προκυμαία Σαὶν Σεβὲρ τῆς Ρουένα» τοῦ Πισάρο, καὶ ἕνας πίνακας τοῦ Σίσλεϋ ἐπωλήθησαν ἀντιστοίχως ἀντὶ 28 χιλιάδων καὶ 30 χιλιάδων λιρῶν. Ἡ «ὀρθία Ταϊτινή» τοῦ Γκωγκέν, τὴν ὁποίαν ὁ Σόμερσετ Μὼμ εἶχεν ἀγοράσει ἀντὶ 200 φράγκων εἰς Ταϊτὶν τὸ 1916, ἐπωλήθη ἀντὶ 13.500 στερλινῶν.

Ὁ πλειστηριασμὸς διεξήχθη εἰς ἠλεκτρισμένην ἀτμόσφαιραν καὶ ἐνώπιον τοῦ πρωτοφανοῦς ἀριθμοῦ 2.500 θεατῶν.

Ὁ Σόμερσετ Μὼμ πληροφορηθεὶς ἀπὸ τὸ δημοσιογράφον ὁ ὁποῖος τὸ ἐτηλεφώνησε ἀμέσως μετὰ τὴν δημοπρασίαν εἰς τὴν ἐπαυλίν του τοῦ Σαὶν Ζὰν Κὰπ Φερρὰ τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον συνεκέντρωσαν οἱ πίνακές του, ἀπήντησεν ὅτι «εἶναι μεγαλύτερον παρ' ὅσον ἀνέμενον».

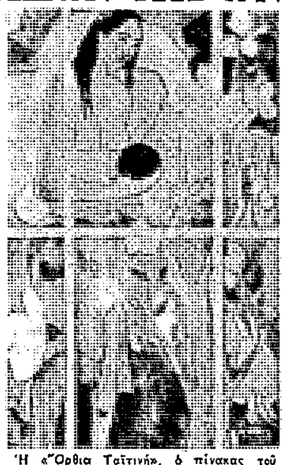

Ἡ «Ὀρθια Ταϊτινή», ὁ πίνακας τοῦ Πὼλ Γκωγκὲν ζωγραφισμένος σὲ μιὰ γυάλινη πόρτα (1843—1903) τὸν ὁποῖον ἀγόρασε ὁ Μὼμ τὸ 1916 στὴν Ταϊτή, ὅπου ἔφαγνε ὑλικὸ γιὰ τὸ μυθιστόρημά του «Τὸ φεγγάρι καὶ ὁ πένες». Ὁ πίνακας εἶχε στοιχίσει τότε στὸν διάσημο συγγραφέα διακόσια φράγκα. Τὸν ἐπώλησε προχθὲς 13.500 στερλίνες.

Ὁμιλία γιὰ τὴν Ἰαπωνικὴ Μουσική

Σήμερα στὶς 7.30 μ.μ. στὴν αἴθουσα διαλέξεων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου θὰ μιλήση ὁ κ. Γιώργος Λεωτσάκος μὲ θέμα: «Ἡ Ἰαπωνικὴ Μουσική». Τῆς ὁμιλίας θὰ προηγηθῆ εἰσήγηση τοῦ κ. Γιάννη Γ. Παπαϊωάννου γιὰ τὶς προεκτάσεις τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς στὴν Ἀσία. Ἡ διάλεξη θὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἠχογραφημένα παραδείγματα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ «ΕΘΝΙΚΟΥ»

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΕΣ ΚΟΝΦΕΡΑΝΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» σὲ πρὶς κόνφερανς ποὺ ἔδωσε χθὲς τὸ μεσημέρι πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ κλιμακίου ἀρχαίας τραγωδίας στὸ «Θέατρο τῶν Ἐθνῶν» μεταξὺ ἄλλων εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς μπορεῖ νὰ χαρακτηριστῆ σὰν ὁ αὐθεντικώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ἀρχαίας τραγωδίας ὅπως ἡ Ἀγγλία τὰν Ἔργων τοῦ Σαίξπηρ καὶ ἡ Γαλλία τὰν Ἔργων τοῦ Ρακίνα καὶ τοῦ Μολλιέρου.

— «Ἡ σημβαντικὴ ἀμιλλα ποὺ παράτηρεῖται τελευταῖα καὶ στὸν τομέα τῆς τραγωδίας διεθνῶς, μᾶς κάνει νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ προβάδισμα ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι πετύχαμε σὰ παγκόσμια κλίμακα», προσέθεσεν ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἐθνικοῦ».

Ἐπικτεῖνοντας ὁ κ. Χουρμούζιος τὴν συζήτηση γενικώτερα στὶς ὀποχρεώσεις τοῦ κλιμακίου τραγωδίας ἀναφέρθηκε στὸ προσεχὲς ἀνέβασμα τοῦ «Οἰδίπποδος ἐπὶ Κολωνῷ» μὲ τὸν Ἀλέξη Μινωτὴ στὶς 17 Ἀπριλίου στὸ «Βασιλικὸ» μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ Διεθνοῦς Ναυτικοῦ Συνεδρίου καθὼς καὶ στὴν πρόσκλησιν ποὺ ἔλαβε ἡ Κρατικὴ Σκηνὴ νὰ δώση παραστάσεις στὸ "Ολντ Βὶκ καὶ στὴν ὁποία τὸ «Ἐθνικὸ» θὰ ἀντιπροσωπεύη τὴν Ἄνοιξη τοῦ 1963.

Ἀληαντώντας, τέλος, σὲ σχετικὴ παρατήρηση περὶ «ἀποκολλήσεως» τοῦ κλιμακίου τῆς ἀρχαίας τραγωδίας ἀπὸ τὸ κύριο σῶμα τοῦ «Ἐθνικοῦ» ὥστε νὰ κατοστῆ δεκτὴ ἡ συχνότερη ἐκπροσώπησίς μας σὰ διεθνὴ τομέα τῆς ἀρχαίας τραγωδίας ὁ διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Σκηνῆς εἶπε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸ γιὰ δύο λόγους:

Α) Διότι ὕστερα ἀπὸ μία τέτοια «ἀποκόλληση» δὲν θὰ ὑπάρξουν ἠθοποιοὶ γιὰ νὰ ἐπανδρώσουν τὶς ἐδῶ παραστάσεις τοῦ «Ἐθνικοῦ» ἀφοῦ ἀπὸ τοὺς 90 ποὺ διαθέτει ἡ Κρατικὴ Σκηνὴ οἱ περισσότεροι καὶ ἰδίως ὅλοι οἱ πρωταγωνιστὲ πλὴν ἐλαχίστων συμμετέχουν καὶ στὴν ἀρχαία τραγωδία καὶ Β) διότι οἱ ἴδιοι οἱ ἠθοποιοὶ τῆς τραγωδίας δὲν εἶναι πολὺ πιθανὸ ὅτι θὰ ἐνθουσιασθοῦν δίνοντας σπάνια τὸ παρὸν μόνον σὲ ἀρχαία τραγωδία.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Χθὲς τὸ βράδυ στὴ Στέγη Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρία Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ἀργάνωσε τὴ δεύτερη της συγκέντρωση σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐκδήλωση ποὺ καθιερώθηκε ἀπὸ πέρυσι. Στὴ συγκεντρώσεις αὐτὲς οἱ σπουδαστὲς ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς λογοτέχνες καὶ συζητοῦν μαζὶ τους διάφορα λογοτεχνικὰ προβλήματα.

Στὴν ἐφετεινὴ περίοδο τῶν συζητήσεων —ποὺ ἡ πρώτη ἔγινε πρὶν ἀπὸ 15 ἡμέρες —τὸ θέμα εἶναι «Πῶς ἀντιμετώπισε ἡ Λογοτεχνία τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821».

Τὴν χθεσινὴ βραδυὰ προλογισε ὁ λογοτέχνης κ. Π. Γλέζος καὶ ἐμίλησαν οἱ μαθητὲς Γιαννισάκης, Μαλτέζος καὶ Τσαούσης καὶ οἱ μαθήτριες Ἀλευρομύτη καὶ Τσαούση. Μεταξὺ τῶν ὁμιλιῶν τῶν μαθητῶν ἐμίλησε σύντομα ὁ κ. Θεοδωράτος καὶ τὴν συγκέντρωση ἔκλεισε ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Κουρνούτου. Ἰδιαίτερη ἐντύπωση προκάλεσε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐχειρίσθησαν τὸ θέμα τους οἱ μαθητές, ποὺ ἀπέδειξε πόσο γόνιμη εἶναι αὐτὴ ἡ πρωτοβουλία τῆς Ἑταιρίας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΦΕΡΗ

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ

"Ενας μνημειώδης τόμος 500 σελίδων ποὺ, μὲ τὴν πρωτότυπη συμβολὴ 23 ἐπίλεκτων ἐκπροσώπων 3 λογοτεχνικῶν «γενεῶν», φωτίζει ἀπὸ ἄλλες τὶς πλευρὲς τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τῆς δεσπόζουσας φυσιογνωμίας τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς ποίησης.

Συνεργάζονται:

ΝΟΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ, Δ. Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Γ. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΛΕΞ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΓΕΡΗΣ, ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΛΑΣ, Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ
Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΔΑΓΛΗΣ
Γ. Κ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗΣ, Ζ. ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Λ. ΛΟΥΓΓΟΣ, Τ. Κ. ΠΑΠΑΤΖΩΝΗΣ
ΓΙΩΡ